

6) Přílohy textové a obrazové

Příloha 1

První plukovní rozkaz velitele 102. pěšího pluku Karla von Sztankowicse z 26 září 1882:

„Zufolge Allerhöchster Anordnung mit der Errichtung des Regimentes betraut, übernehme ich mit heutigen Tage das Regimentskommando.

Indem ich sämtliche Herren Stabs- und Oberoffiziere, sowie die Mannschaft herzlichst begrüße, erhoffe ich allseits jenes Vertrauen und Entgegenkommen. Welches die Grunlage sicheren Erfolges gemeinsamer Arbeit bildet; - möge jeder Einzelne meiner Fürsorge versichert sein.

Ein Regiment zu bilden, im Frieden durch rastlose Arbeit, der Anerkennung der Vorgesetzten würdig, - im Kriege Stolz und Zierde der Armee, das sie unser Streben in unerschütterlicher Treue an das angestammte Herrscherhaus und glühender Liebe für unseren Allergnädigsten Kaiser und Kriegsherren.

Sztankowics m. p., Oberst“

„Pověřen na základě nejvyššího rozhodnutí o zřízení pluku, ujímám se dnešním dnem jeho velení.

Tímto všechny pány štábní a vyšší důstojníky a mužstvo co nejsrdečněji vítám. Doufám v jejich všestrannou důvěru a vstřícnost, které tvoří základ zaručeného úspěchu společné práce. každý jednotlivec budiž ujistěn mojí péčí.

Vytvořit neúnavnou práci pluk, v míru hodný uznání nadřízených pro svou disciplínu, která se dočká uznání spoluobčanů, za války pýchu a ozdobu armády, to budiž snahou neotřesitelné věrnosti k panovnickému domu a vzorné lásky našeho nejmilostivějšího mocnáře a vojevůdce.

Sztankowics v. r., plukovník“¹

Příloha 2

Dne 28. října 1919 byl vydán ministerstvem národní obrany Osobní věstník čís. 111, který obsahoval tento rozkaz:

Armádní rozkaz.

¹ HAVEL Petr; Nástin dějin 102. pěšího pluku – doplňovací okres Benešov, Sborník vlastivědných prací z Podblanicka, r. 42, Muzeum Podblanicka, 2002, s. 77

V Praze dne 26. října 1919.

K uchování památky společného boje Jihoslovanů a Čechoslováků za věc práva a spravedlnosti, vyžádalo si ministerstvo národní obrany československé republiky, aby benešovský československý pěší pluk, z jehož středu vyšla dlouhá řada dobrovolníků, bojovavších v jihoslovanském vojsku, mohl nésti na budoucí časy jméno Jugoslaviie. Vláda království Srbů, Chorvatů a Slovinců dala k tomu svůj souhlas. Jihoslovanský pluk československého vojska bude povolán býti uchovatelem vznešených tradic vojenské zdatnosti ve službách práva a nadšeného sebeobětování, jež pod slavnými prapory jihoslovanskými stvořili naši dobrovolníci, hynutí i vítězící po boku jihoslovanského lidu, povstalého k obraně domoviny a k boji za sjednocení všech větví jihoslovanského národa.

Vladař sjednoceného státu S.H.S. vítězný vůdce svého národa na bezpočetných bojištích, věnoval československým dobrovolníkům prapor. Bude viditelným znakem ideálů, jež nás spojily v boji za osvobození a za vybudování nového demokratického mezinárodního řádu. Dárce svolil, aby benešovský 48. pěší pluk byl ochráncem praporu, posvěceného krví těch, kdož položili životy na jihoslovanských bojištích.

Přijímajíc pozvání československé armády, přijíždí k nám vojenské poselstvo jihoslovanské, vedené gen. Hadžićem, ministrem vojenství, slavným velitelem jihoslovanských a československých dobrovolníků v Dobrudži, aby společně s námi slavilo náš první 28. říjen. Poselstvo skládá se z důstojníků, poddůstojníků a vojínů, je představitelem národní jihoslovanské armády.

Českoslovenští vojíni, před Vaším šikem stojí vojíni bratrského národa, armáda, která ukázala se vzorem statečnosti nezlomného ducha v dobách štěstí i neštěstí a obětavosti. Vzpomínky společných našich bojů jsou drahocenným odkazem veliké doby národního obrození a ukazovatelem bezpečné cesty pro budoucí pokolení. Ať žije bratrské jihoslovanské vojsko!²

² VÚA, VHA, Fond čs. armáda 1918-1939, 48. p. pl. „Jugoslavia“, Kronika, karton 2

Příloha 3

„Pochvalné uznání vrchního velitelství československé branné moci v Praze, uveřejněné v rozkaze č. 12:

Vyslovuji pochvalu i uznání setníku Frant. Kitlarovi, nadporučíku Janu Fouskovi, jakož i veškerému mužstvu čs. p. pl. č. 102, kteří ač znaveni těžkými boji, svojí příkladnou ukázněností a vzorným konáním povinností, poskytli v kritické době státního převratu účinnou pomoc mladé Jugoslávii, zasadiše se způsobem stejně důstojným jako rozhodným o obnovení pořádku a zachování veřejné bezpečnosti v zemi. Jich zásluhou byl též zachráněn cenný válečný materiál pro stát jihoslovanský i pro naši vlast.

Město Ruma věnovalo pluku na znamení vděčnosti drahocenný prapor.

Diviš, v.r., polní podmaršálek³

Příloha 4

„Děkuji za bratrskou slovanskou vzpomínku velikých činů a velikých obětí, jež naši bratři na dobrudžských bojištích položili na oltář vlasti, svobody a práva. Ukázali budoucím pokolením cestu k národní velikosti. Nechť vzkvétá k prospěchu obou bratrských národů v míru přátelství národa československého a jihoslovanského, přátelství posvěcené tolikou drahocennou krví, prolitou na společných bojištích. S bratrským pozdravem vojvoda Mišić.“⁴

Příloha 5

„Jsem hluboce pohnut pozdravem československých dobrovolníků, kteří před třemi lety pod prapory I. srbské dobrovolnické divize, jíž jsem měl čest veletí, na bojištích Dobrudže dali obdivuhodný příklad bratrské, slovanské oddanosti a hrdinské obětavosti, prolévající ušlechtilou svoji krev za naši společnou věc. Na zdar, junáctí českoslovenští bratři! Bůh je s námi! Ministr vojenství a námořnictví král. SHS generál Hadžić.“⁵

³ VÚA-VHA, fond 48. pěší pluk, karton 2, plukovní kronika, s. 44

⁴ VÚA-VHA; fond Prezidium, karton 143, sign. 4380/1, TNO 22. října 1919

⁵ VÚA-VHA; fond Prezidium, karton 143, sign. 4380/1, TNO 22. října 1919

Obrázek 1 Jihoslovanské mauzoleum po rekonstrukci v roce 2020. Na průčelí neoklasicistní stavby je nápis "Věrnost za věrnost - Ljubav za ljubav" (překlad by byl lásku za lásku). In.: https://commons.wikimedia.org/wiki/File:Mauzoleum_jugoslavskych_vojinu_Olomouc_20

Obrázek 2 Černohorský náčelník, kresba J. Čermák, In.:

https://commons.wikimedia.org/wiki/Category:Jaroslav_%C4%8Cerm%C3%A1k#/media/File:%C4%8Cermak_-_Montenegrin_chieftain.jpg

Obrázek 3 Sborová velitelství a doplňovací velitelství Rakousko-Uherska, sbírka autora

Obrázek 4 Doplnovací okresní velitelství Benešov

Obrázek 5 Táborská kasárna 102. pěšího pluku, In.: <http://www.vyslouzilci.cz/ir102.html>

Obrázek 6 Kasárna 28. zeměbraneckého pluku v Benešově, In.: <https://www.valka.cz/Zemebrenecky-pesi-pluk-c-28-t48412>

Jeho c. a k. Apostolské Veličenstvo ráčil nejmilostivěji vydati tento Nejvyšší vlastnoručně list a manifest:

Milý hrabě Stürgkh!

Vidělo se Mi, nariaditi ministru Mého domu a věci zahraničních, aby oznámil královské srbské vládě, že mezi mocnářstvem a Srbskem nastal stav válečný.

V této osudné chvíli jest Mi potřebou, obrátiti se na Svoje milované národy. Narizují Vám tudíž, abyste přiložený manifest veřejně vyhlásil.

V Lázních Islu, dne 28. července 1914.

František Josef v. r.

Stürgkh v. r.

Mým národům!

Bylo Mým nejvroucenějším přáním, abych léta, která z Boží milosti jsou Mi ještě doprána, mohl zasvětit dílům míru a uchránil Svoje národy před těžkými obětmi a břemeny války.

V radě Prozřetelnosti bylo jinak rozhodnuto.

Pletichy protivníka plného nenávisti nutí Mne, abych na obranu cti Svého mocnářství, na ochranu jeho vážnosti a moci, k zabezpečení jeho državy po dlouhých letech míru chopil se meče.

S nevděkem rychle zapominajícím nastoupilo království srbské, které od prvního začátku své státní samostatnosti až do nejnovější doby od Mých předkův a ode Mne bylo chráněno a podporováno, již před lety cestu otevřeného nepřátelství proti Rakousko-Uhersku.

Když Jsem po třech desetiletích pozhnané práce míru v Bosně a Hercegovině rozšířil Svoje vladářská práva na tyto země, vyvolalo toto Moje opatření v království srbském, jehož práva nížádným způsobem nebyla porušena, výbuchy nevázané náruživosti a nejrozhorčenější nenávisti. Moje vláda užila tenkrát krásného práva strany silnější a žádala v nejkrajnější shovívavosti a dobrotivosti na Srbsku toliko, aby snížilo počet svého vojska na stav míru a slíbilo, že budoucně setrvá na dráze míru a přátelství.

Týmž duchem umírněnosti vedena, obmezila se Moje vláda, když Srbsko před dvěma lety nacházelo se v boji s tureckou říší, na hájení nejdůležitějších životních podmínek mocnářství. Tomuto jednání děkovalo Srbsko v první řadě, že dosáhlo účelu války.

Naděje, že srbské království ocení shovívavost a mírumilovnost Mé vlády a že dostojí svému slovu, se nesplnila.

Stále výše slehá plamen nenávisti proti Mné a Mému domu, stále otevřeněji vystupuje snaha, nerozlučná území Rakousko-Uherska násilně odtrhnouti.

Zločinné rádní sahá přes hranice, aby na jihovýchodu mocnářství podkopalo základy státního pořádku, aby lid, jemuž Já v otcovské lásce věnuji Svoji plnou péči, zviklalo v jeho věrnosti k panovníckému domu a vlasti, aby svedlo dospívající mládež a podněcovalo ji ke zločinným skutkům nerozumu a velezrády. Řada vražedných útoků, s rozmyslem připravované a provedené spiknutí, jehož hrozný zdar Mné a Moje věrné národy v srdce zasáhl, jest daleko viditelnou krvavou stopou oněch tajných pletich, které ze Srbska byly zahájeny a řízeny.

Tomuto nesnesitelnému rádní musí se učiniti přítrž, ustavičná vyzývavost Srbska musí se ukončiti, má-li čest a vážnost Mého mocnářství zůstatí neporušena a jeho státní, hospodářský a vojenský rozvoj býti ušetřen stálých záchvěvů.

Marné podnikla Moje vláda ještě poslední pokus, dosíci tohoto cíle prostředky míru, pohnouti Srbsko vážným napomenutím k obratu.

Srbsko odmítlo umírněné a spravedlivé požadavky Mé vlády a odešlo dostáti povinnostem, jichž splnění v životě národův a států jest přirozeným a nutným základem míru.

A tak jsem nucen přikročit k tomu, aby se moci zbraní opatřily nezbytné záruky, které mají zabezpečiti Mým státům pokoj uvnitř a trvalý mír na venek.

V této vážné chvíli Jsem si plně vědom celého dosahu Svého rozhodnutí a Svě zodpovědnosti před Všemohoucím.

Vše jsem prozkoumal a uvážil.

S klidným svědomím nastupuji cestu, kterou Mi povinnost vyžaduje.

Spolehám na Svoje národy, kteří ve všech bouřích vždy v jednotě a věrnosti kolem Mého trůnu se seřadili a pro čest, velikost a moc vlasti k nejtěžším obětem vždy byli ochotni.

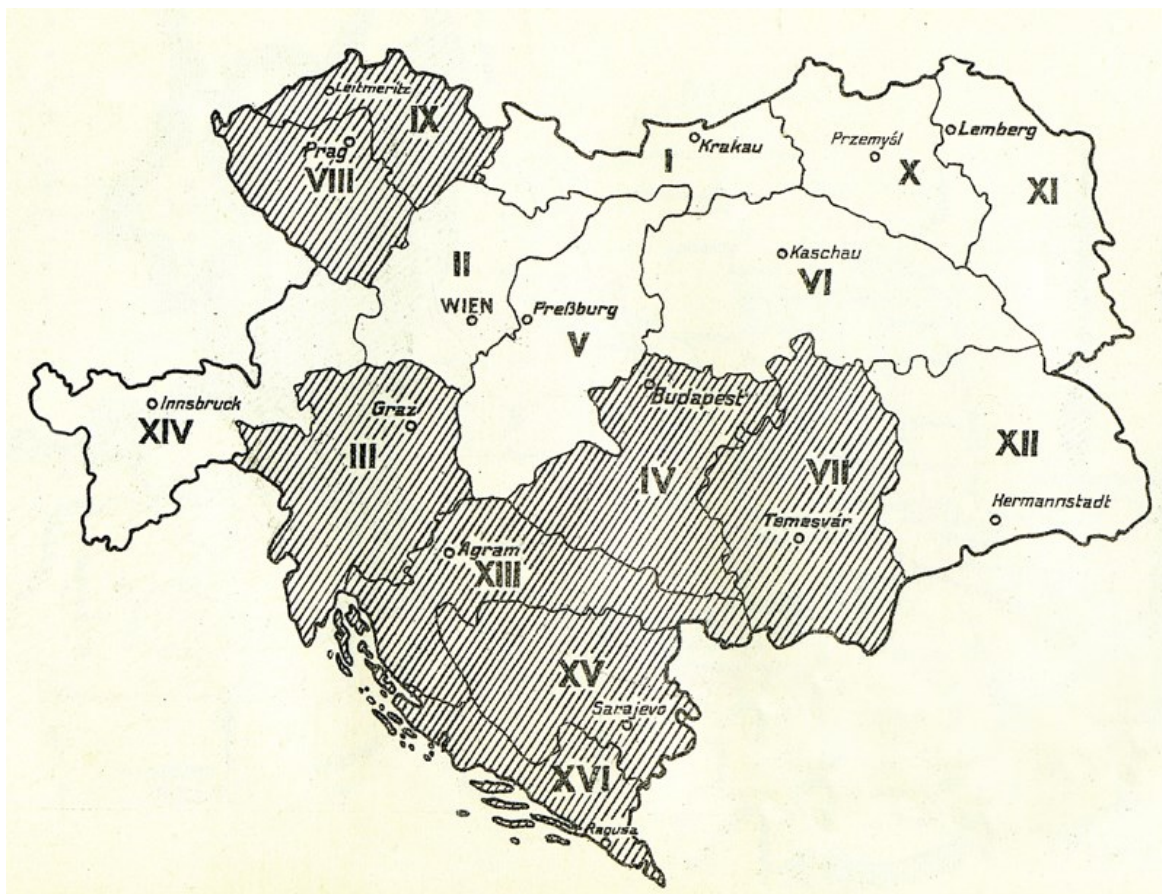
Spolehám na statečnou, obětavým nadšením naplněnou brannou moc Rakousko-Uherska.

A důvěřuji ve Všemohoucího, že Mým zbraním dopřeje vítězství.

František Josef v. r.

Stürgkh v. r.

Obrázek 7 Manifest císaře Františka Josefa I., kterým byla vyhlášena válka Srbsku, archiv autora

Obrázek 8 Sborová velitelství aktivovaná částečnou mobilizací 26. července 1914, sbírka VÚA-VHA; In.: <http://www.vhu.cz/presne-pred-sto-lety-vypukla-prvni-svetova-valka/>

Obrázek 9 Náramenní páska označující českou Národní stráž příslušníků 102. pěšího pluku ve městě Ruma, VÚA-VHA, fond 48. pěší pluk, karton 3

Proslov pronesené řeči Dr. Petar JOVIČE, v Rumě dne 8. XI. 1918.

Ku čs. pěšímu pluku čís. 102.

BRATŘI ČECHOVÍ.

Členové samostatného a svobodného čechoslováckého státu ! Vojáci národního českého vojska ! Vždy stíhání, souzení a bičování v těžkých mukách a žalných tužbách s vírou a nadějí v lepší budoucnost očekávali jsme my a vy den spásy, den národní svobody a samostatnosti, národního sjednocení a vítěztví. Stejný osud Vám a nám, napraviti hříchy Bílé Hory a Kosova pole, - zvítěziti anebo slavně padnouti. Ústupu nemnělo býti a bohudík nebylo. Vaše a naše heslo bylo : „sverně a s láskou k milé vlasti jen ku předu.!! - A šly jsme vždy spolu neustále dále a bojovali jsme také.

Jako věrní spojenci a bratří bojovali jsme na frontách, v parlamentě a v cizině skorem na celém světě, pro samostatnost a svobodu národní! Zvítězili jsme ! Vaše a naše katy odplata stihla !

Rakousko již neexistuje ! Společný náš nepřítel už je pochován ! Vzešlo slunce spásy, a svobody Vám a nám ! Na Hradčanských dvorech neroste více tráva ! Nebydlí více rakouské vojsko v konaku Srbského krále ! Svatováclavská koruna, zářný šperk a symbol Váš svatý, netruchlí více na své schráně.

Volně vlaje rudě svěží, a mléčně bílý prapor Český !

Volně vlaje prapor Srbský !

Od Šumavy až k Tatrám, volně zní teď milá sladká řeč Česká !
Jako bratří, přátelé a spojenci Vaši zúčastňujeme se dnešní Vaší slavnosti, tohoto historického a velkého a skvělého momentu v dějinách Vašich a přejeme mnoho zdaru Vašemu milému národu a Vašemu samostatnému a svobodnému čechoslováckému státu !

Ať žije český národ ! Ať kvete samostatný a svobodný Čechoslovácký stát ! Ať žije české národní vojsko !

Dr. Petar JOVIČ.

H u g h e s :

Pěší pluk čís.102 v Benešově

Čs.pěší pluk čís.102 nese od 26.října 1919
"čís.48".

Dle armádního rozkazu ze dne 26.10.1919 tomuto
pluku propůjčené jméno " Jugoslavie " smí býti používáno
jen při zvláštních, dalším výnosem vytknutých slavnostních
příležitostech.

Vrchní velit.čs.br.moci

Čís.50.723/org.z 30./10.

Zemské voj. Velitelství Praha

Na vědomí.-

BT

Nejvyšší vojenské velitelství

v

V Praze, dne 3. prosince 1918.

P r a z e.

Dle rozkazu nejvyššího velitele podávám zprávu o činnosti českého polního pěšího pluku číslo 102.

Dne 1. listopadu t. r. překročily rakouské oddíly na ústupu ze Srbska Sávu a byly rozděleny ve vesnicích Sřiemských.

Když jsem se dne 3. listopadu dověděl v Rumě o prohlášení Česko-slovenské republiky, vypověděl jsem s 30 českými vojáky své setniny poslušnost rakouským velitelům, kteří rozkazovali ustoupiti do Nového Sadu a tam dále bojovati.

V Rumě jsem počal ihned 4. listopadu shromažďovati české vojáky různých pluků, které toho času byly na pochodu městem a přemluvil je, aby zůstali u našeho oddílu, který jsem z nich sestavil. Současně tam pracoval nadporučík Fousek pěšího pluku 102, který měl u sebe 60 mužů svého pluku v stejném smyslu. Tyto 2 oddíly jsem spojil a pracovali jsme nyní společně na tom, abychom co nejvíce Čechů získali pro náš oddíl za tím účelem, abychom zachránili toto množství našeho válečného materialu a pomohli Jihoslovanům v jejich těžké situaci a vrátili se při první vhodné příležitosti bezpečně do vlasti.

4. listopadu čítal náš oddíl 300 mužů, s kterým jsme se postavili do služeb tamnější národní obrany.

Další propagandou u českých pluků 9. divise, které se nacházely v okolí Romy, podařilo se mně získati celý pěší pluk čís. 102, který 6. listopadu s plnou výzbrojí, 54 důstojníky a 1250 muži se k nám připojil.

Z celého 1800 mužů a 56 důstojníků čítajícího mužstva, byl utvořen pluk o 4 praporech a já jsem byl důstojníky a mužstvem zvolen velitelem pluku.

Na žádost Národní Obrany v Záhřebě byl poslán 4. prapor, 550 mužů za velení pana nadporučíka Fouska do Záhřebu, zbytek 1250 mužů zůstal v Rumě a okolí, kde ve dvou dnech zjednal naprostý pořádek.

Tato pomoc pro Slavonii byla tím důležitější, ježto neměli tam k dispozici naprosto žádného vojska a srbské oddíly přišly teprve za

týden. Do našeho příchodu se tam bolševismus šířil tou měrou, že byla všeobecná bezpečnost vážně ohrožena.

Nadšení, kázeň a vzorné plnění povinností u důstojníků a mužstva, po těžkých bitvách tak znaveného, byly tak vzorné, že budily obdiv u všech srbských oddílů, které nám za naši spolupráci byly nanejvýše vděčné.

Z vděčnosti za vykonané služby povolila nám Národní Obrana v Záhřebě na naši prosbu odejeti 25. listopadu do vlasti s plnou výzbrojí a celým válečným materiálem.

Pro nedostatek dopravních prostředků bylo nám dovoleno vzít s sebou 134 koní, 9 kuchyní, 14 vozů a 7 reflektorů mimo všech zbraní, ostatní a sice: 215 koní, 72 vozů, 8 kuchyní a 4 pěší děla kromě různého válečného materiálu, bylo zatím předáno místní národní radě v Rumě.

Po těžkých překážkách a nesnadných vyjednávání na území německo-rakouské republiky podařilo se mně dopravit oba transporty bezvadně až do Vídně, kdež jsme si pomocí českého vyslanectví pokoutními cestami vymohli odjezd do Čech se vším co jsme přivezli. Pouze druhému transportu bylo odnáto v Mejdlingu 29 koní.

Pluk přijel tedy šťastně 1. prosince do Benešova. Transport obsahoval 56 důstojníků, 1250 mužů, 104 koně, 30 strojních pušek, 7 reflektorů, 14 vozů, 9 kuchyní, 40 beden nábojů pro pěchotu a pro strojní pušky, 7 volů a různý jiný válečný materiál.

Z toho reflektory byly dle rozkazu českého vyslanectví ve Vídni předány ve Brně a 72 koní na rozkaz vojenského velitelství v Praze.

Město Ruma věnovalo na znamení vděčnosti pluku drahocenný prapor a pečovalo o nás tou měrou, že zasluhuje našeho největšího díku.

F. KITLAR, setník
v. r.

Potvrzujeme, že tento opis s prvopřímou
úplně a přesně souhlasí.

Štápt. h. sl. Ant. Nevečeřal:

Obrázek 13 VHÚ-VHA, fond 48. pěší pluk, karton 3, Hlášení setníka F. Kitlara o událostech 102. pěšího pluku v Srbsku v popřevratových dnech, 2. strana

Nejvyšší vojenské velitelství

V

V Praze, dne 3. prosince 1918.

P r a z e.

Dle rozkazu nejvyššího velitele podávám zprávu o činnosti českého polního pěšího pluku číslo 102.

Dne 1. listopadu t. r. překročily rakouské oddíly na ústupu ze Šrbska Sávu a byly rozděleny ve vesnicích Sřiemských.

Když jsem se dne 3. listopadu dověděl v Rumě o prohlášení Česko-slovenské republiky, vypověděl jsem s 30 českými vojáky své setniny poslušnost rakouským velitelům, kteří rozkazovali ustoupiti do Nového Sadu a tam dále bojovati.

V Rumě jsem počal ihned 4. listopadu shromažďovati české vojáky různých pluků, které toho času byly na pochodů městem a přemluvil je, aby zůstali u našeho oddílu, který jsem z nich sestavil. Současně tam pracoval nadporučík Fousek pěšího pluku 102, který měl u sebe 60 mužů svého pluku v stejném smyslu. Tyto 2 oddíly jsem spojil a pracovali jsme nyní společně na tom, abychom co nejvíce Čechů získali pro náš oddíl za tím účelem, abychom zachránili toto množství našeho válečného materiálu a pomohli Jihoslovanům v jejich těžké situaci a vrátili se při první vhodné příležitosti bezpečně do vlasti.

4. listopadu čítal náš oddíl 300 mužů, s kterým jsme se postavili do služeb tamnější národní obrany.

Další propagandou u českých pluků 9. divise, které se nacházely v okolí Romy, podařilo se mně získati celý pěší pluk čís. 102, který 6. listopadu s plnou výzbrojí, 54 důstojníky a 1250 muži se k nám připojil.

Z celého 1800 mužů a 56 důstojníků čítajícího mužstva, byl utvořen pluk o 4 praporech a já jsem byl důstojníky a mužstvem zvolen velitelem pluku.

Na žádost Národní Obrany v Záhřebě byl poslán 4. prapor, 550 mužů za velení pana nadporučíka Fouska do Záhřeba, zbytek 1250 mužů zůstal v Rumě a okolí, kde ve dvou dnech zjednal naprostý pořádek.

Tato pomoc pro Slavonii byla tím důležitější, ježto neměli tam k dispozici naprosto žádného vojska a srbské oddíly přišly teprve za

týden. Do našeho příchodu se tam bolševismus šířil tou měrou, že byla všeobecná bezpečnost vážně ohrožena.

Nadšení, kázeň a vzorné plnění povinností u důstojníků a mužstva, po těžkých bitvách tak znaveného, byly tak vzorné, že budily obdiv u všech srbských oddílů, které nám za naši spolupráci byly nanejvýše vděčné.

Z vděčnosti za vykonané služby povolila nám Národní Obrana v Záhřebě na naši prosbu odejeti 25. listopadu do vlasti s plnou výzbrojí a celým válečným materiálem.

Pro nedostatek dopravních prostředků bylo nám dovoleno vzít s sebou 134 koní, 9 kuchyní, 14 vozů a 7 reflektorů mimo všech zbraní, ostatní a sice: 215 koní, 72 vozů, 8 kuchyní a 4 pěší děla kromě různého válečného materiálu, bylo zatím předáno místní národní radě v Rumě.

Po těžkých překážkách a nesnadných vyjednávání na území německo-rakouské republiky podařilo se mně dopravit oba transporty bezvadně až do Vídně, kdež jsme si pomocí českého vyslanectví pokoutními cestami vymohli odjezd do Čech se vším co jsme přivezli. Pouze druhému transportu bylo odňato v Meidlingu 29 koní.

Pluk přijel tedy šťastně 1. prosince do Benešova. Transport obsahoval 56 důstojníků, 1250 mužů, 104 koně, 30 strojních pušek, 7 reflektorů, 14 vozů, 9 kuchyní, 40 beden nábojů pro pěchotu a pro strojní pušky, 7 volů a různý jiný válečný materiál.

Z toho reflektory byly dle rozkazu českého vyslanectví ve Vídni předány ve Brně a 72 koní na rozkaz vojenského velitelství v Praze.

Město Ruma věnovalo na znamení vděčnosti pluku drahocenný prapor a pečovalo o nás tou měrou, že zasluhuje našeho největšího díku.

F. KITLAR, setník
v. r.

**Potvrzujeme, že tento opis s prvopísem
úplně a přesně souhlasí.**

Štýkt. h. sl. Ant. Nevečeřal:

Nevečeřal

Obrázek 16 VÚA-VHA; fond Památník osvobození, karton 21, sign. 59 1/5

Obrázek 17 VÚA-VHA; fond Památník osvobození, karton 21, sign. 59 1/5

Program pobytu jihoslovanského vojenského poselstva.

26. října /neděle/ ráno přivítání čs. dobrovolníky na hranicích, odpoledne ve 3 hod. přivítání v Praze.
27. října návštěva u p. presidenta republiky a ministerstva N.O., odpoledne položení věnce u kanotafu na Václavském náměstí; účast na slavnosti ve Štefaníkových kasárnách; panychyda.
28. října dopoledne přehlídka na Invalidovně /předání jihoslovanského praporu, dekorování jihoslovanských vojáků /; Národní Shromáždění; výstava osvobození.
Večer: slavnostní představení v Národním divadle /Libuše/
29. října Odevzdání jihosl. vyznamenání čs. dobrovolníkům, voj. cvičení v Milovicích.
Večer: Představení v Nár. divadle /Smrt matky Jugovičů/.
30. a 31. října. Návštěva Plzně.
1. listopadu. Přehlídka Prahy.
2. listopadu. Návštěva Benešova /48.p.pl./ a Konopiště.

Obrázek 18 VHÚ-VHA; fond Prezidium, karton 143, čj. 4380/18

V Praze, dne 10. listopadu 1919 .

Vážené

m ě s t a k é r a d ě

v B e n e š o v ě .

Nyní, když zájezd vojenského poselstva království SHS do naší republiky je úspěšně skončen a jeho politický význam se všeobecně uznává, mám, vážení pánové, milou povinnost poděkovati Vám jménem naší armády, která byla hostitelkou jihoslovanských bratří, za vzácné porozumění, které jste projevili srdečným a okázalým přivítáním poselstva za dvojího pobytu na půdě Vašeho města. Svoji obětavostí a srdečným pohostinstvím dali jste na jevo, že zástupci statečné armády jihoslovanské jsou milými hosty nejen československé armádě, ale všem vrstvám našeho lidu.

Prosím, vážení pánové, abyste přijali a tlumočili všem svým spoluobčanům moje upřímné díky.

M i n i s t r :

Obrázek 19 VHÚ-VHA; fond Prezidium, karton 143, čj. 4380/18

P r o h l á š e n í .

Prohlašuji čestným slovem, že nastoupil jsem po přihlášce 1.května 1915 do srbské armády-činnou službu, dne 23.září 1915 v X.pluku II.výzvy, na východní/bulharské/frontě .

pplu Antonín Pavlík

Obrázek 20 VÚA-VHA; fond Kvalifikační listiny (KVL), gen. Antonín Pavlík (1888)

Obrázek 21 Národní filmový archiv, ZF 939 (AIS 3900939), 1935, benešovské náměstí se sochou Mistra Jana Husa, který byl později přemístěn a na jeho místě vznikla kašna.

Obrázek 22 Národní filmový archiv, ZF 939 (AIS 3900939), 1935, plukovní prapor nesený v čele formace.

schůze o 8. hod. večerní v hotelu „Nigrin“.

Vyznamenání. Za statečnost před nepřítelem v bojích na Slovensku, kde i náš domácí pěší pluk č. 102 účinně zasáhl a plně se osvědčil, vyznamenání byli dne 17. června 1919 čs. válečným křížem následující: Setník Gustav Matzek, nadpor. v z. Josef Zeman, četař Příhoda, desátník Drda, poručík v z. František Kuchta, poručík v z. Bohumil Petýrek, důstoj. zást. Josef Wágner, šikovatel Doubrava, desátník Procházka. Jsou to první naše vyznamenání, na něž jejich nositelé i pluk jsou hrdými, jelikož získána byla statečností v boji za svobodu a věc spravedlnosti a svatého práva.

Daň válečná. Výtah z platebních rozkazů na daň válečnou v I. pololeří 1919 vyměřenou, vylo-

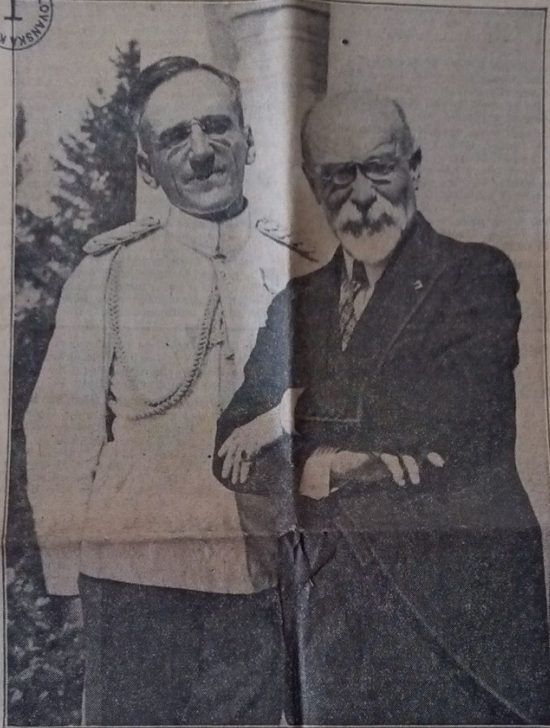
Obrázek 23 Národní knihovna, Blaník, r. 1, s. 3, Vyznamenání pluku č. 102 po bojích na Slovensku

V Praze ve čtvrtek dne 11. října 1934.

NÁRODNÍ POLITIKA

Vydání pro Prahu.

Dva velcí mrtví.

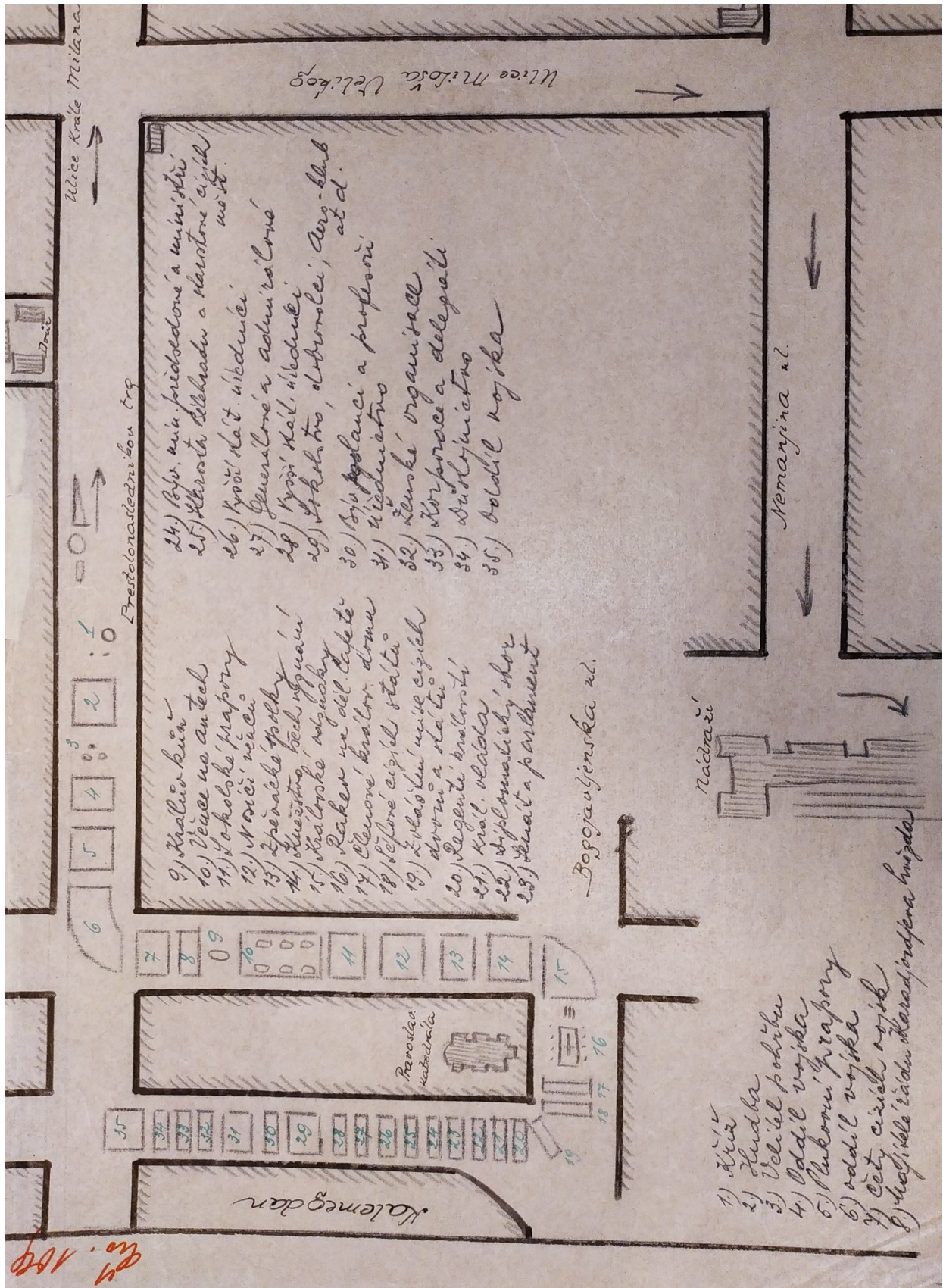
Král Alexandr a ministr L. Barthou v zahradě královského zámku v Bělehradě.

(Fotografie z pobytu Barthouova v Bělehradě v polovici letošního roku.)

14
NÁRODNÍ KNIHOVNA
jiho-
rave-
Ame-
ři po
miru.
scuz-
fátelé
r, by-
m na
od-
Před
proti
Ba l-
padu
Rus-
ného
dar-
válece
její
princ
se.
bsko
ous-
xan-
kých
bská
astu-
du-
po-
celý
krá-
ženě
uro-
ofí,
ější
pro-
se
tat-
zdu
tou.
mi.
stát.
not-
ým
up-
ých
ndr
fa-
pečí
livu
pro-
Ale-
lná-
tvě-
slo-
ště

Z
od
Zločín
chem t
gospoda
Před
draží lo
dem, u
popatřil
města. J
země ju
dobry s
státnick
Smrt za
tie pozí
vitele s
velkých
K výr
nosti pe
jistil sv
opakuje
millionů
Alexand
o svůj
lého vě
byl výr
miru.
Slzy
které p
slávský
hrdině
na pan
svět v
hrdino
jugoslá
Barthe
atenát
Ve v
rván
úspěš
znám
cestát
Za j
na t.
srdečn
nikdy
Vlád
touto
republ
né sna
vděčni
Kon
nečtvi
straš
Ustan
ské n
xandr
dobu
pohřb
v d

Obrázek 24 Národní knihovna, fond Výstřížkový archiv – Jugoslávie, rok 1934

Obrázek 25 AMZV, fond Politické zprávy, Jugoslávie, Bělehrad, kniha 1934-2, č. 109, plán průvodu